Criza refugiaților sirieni sau re-organizarea priorităților securității Europei?

Gabriel GROSU, Peter KOPECKÝ

IBM International Services, Universitatea „Comenius" din Bratislava,
Institutul de Studii Europene şi Relaţii Internaţionale al Facultăţii de Ştiinţe Economice şi Sociale
IBM International Services, „Comenius" University of Bratislava,
Institute of the European Studies and International Relations in the Faculty of Economics and Social Sciencets
Personal e-mails: gabrielgrosu@yahoo.com; peter_kopecky2002@yahoo.com

The Crisis of the Syrian Refugees or the Re-Organization of Europe's Security?

Since the fall of Rome until today, Europe is probably on the brink of the largest crisis concerning the migration of peoples. Although significant geopolitical changes are recorded in the whole world, yet no region does pass through ethno-cultural mutations as deep as those recorded in Europe. The European Union, as the main democratic and liberal architecture of the continent, was not and is not ready to face this phenomenon; what puts it at risk is the fact that the EU can not ensure itself against civilization risks and is not able to cover alone the needs related to everyday security. This article examines these issues and their impact on public order, national security or human capital development in Europe.

Keywords: Syria, refugees crisis, causes, impact, EU security in question

Siria în 2016 va marca poate cea mai sumbră comemorare din istoria recentă a statului – cel de-al cincilea an de război civil. Acest război civil va marca și schimba cursul istoriei nu numai al Siriei, dar probabil chiar al întregii regiuni. Conflictul sirian se va codifica în manualele de istorie sau științe politice ca o punte dintre două epoci, sau poate chiar între două milenii, punte care va fi de altfel prima de acest gen în Orientul Mijlociu.

De ce acest conflict este atât de unic nu numai pentru Siria ci și pentru întreaga regiune?

Autorii vor încerca să răspundă la această întrebare prin spectrul elementelor constitutive ale unui conflict militar și impactul umanitar-social, care nu sunt diferite în principiul de elementele celorlalte conflicte din trecut, precum și prin spectrul afacerilor sociale, economice, politice și marginal juridice.

Încă din antichitate, regiunea Orientului Mijlociu, a prezentat unul din leagănele civilizațiilor care a pus bazele lumii și arhitecturii politice și legale moderne. Mesopotamia cu codul lui Hamurappi sau Avicenna, alături de filosofii și strategii Greciei si Romei Antice sunt numai unele din cele mai importante pietre de temelii care stau la bazele civilizației noastre. Organizațiile statale din regiune care vor urma, precum și noile religii Islamul și Crestinismul vor aduce contribuția lor la dezvoltarea civilizației regionale într-un fel sau într-un altul.[1]

Deși regiunea nu a fost exceptată de conflicte militare, totuși întotdeauna s-a ajuns mai puțin sau mai mult la un "modus vivendi" între diferite grupuri demografice sau religioase și istoria nu cunoaște faptul ca un Război Total (în afară de permanentul conflict palestino-israelian) să fie declanșat de către vreun stat sau grup demografic

din regiune. Deși conflagrațiile militare au erupt în alte zone ale mapamondului, Orientul Mijlociu, după al Doilea Război Mondial a cunoscut o curbă relative stabilă de progres în dezvoltarea economică, științifică sau politică.[2]

Odată cu avansarea revoluției științifice, în special a mijloacelor de transport și energetice precum și descoperirea zăcămintelor de petrol și gaze în regiune, mersul civilizațional al Orientului Mijlociu a fost puternic dependent de resursele financiare imense care au "curs" decenii întregi cu o viteză uimitoare, ca fiind "ceva normal". Deși Siria nu dispunea de resurse immense, totuși zăcămintele de gaz și de petrol au făcut ca această țară să nu fie ocolită de astfel de procese. Mai mult decât atât, dacă la început Siria, membră a OPEC exporta resurse energetice, atunci în prima decadă a mileniului 3 începe să fie confrontată cu o realitate dură - declinul în industria sa petrolieră – cea mai importantă sursă de venit pentru guvern. Resursele de petrol și gaze au început să se epuizeze și astfel în anul 2012 Siria devine importator net de astfel de resurse prime. Deși declinul era evident guvernul nu a promovat reforme substanțiale limitându-se la relațiile de prietenie cu Iranul, stat care are astfel de resurse de o importanță mondială. Mai mult, instabilitatea regiunii, conflictele armate din Afghanistan și Iraq, care de alftel au avut "fitilul aprins" în perioada Războiului Rece, fac zona să fie și mai instabilă și din punct de vedere confesional și social.

Dacă în perioada Războiului Rece, principalii "jucători" din zonă au fost SUA și Uniuniea Sovietică, atunci după căderea Zidului Berlinului, și până la intensificarea acestui conflict, SUA susținute de partenerii NATO și aliații regionali vor avea capacitatea de a păstra statu-quo-ul regiunii vis-à-vis de interesele altor mari puteri așa ca China, Rusia sau chiar India.[3]

Anul 2016 va fi unul de cotitură în acest colț al lumii în dimensiune care umanitatea a cunoscut-o după Cel de al Doilea Război mondial. Astfel, conflictul sirian devine un conflict local-regional cu interese globale. Este un conflict unic, specific și elementele sale nu reflectă un Realpolitik bine determinat ci mai degrabă un soi de "test-provocare" între acele forțe care doresc să -și păstreze sau să-și îmbunătățească statu-quo-ul la nivel internațional.

Astfel, putem analiza următoarele elemente ale acestui conflict:

- Situația politică internă și cea internațională (alianțele, combatanții, implicarea vecinilor sau susținătorii unor forțe politice)
- Criza umanitară a refugiaților și a populației baștinașe
- Respectarea dreptului internațional
- Factorul economic – care este miză economică și cum se finanțează acest conflict,care sunt mizele Uniunii Europene
- Strategia de securitate a UE vis-à-vis de problema refugiaților

Situația politică internă și cea internațională. Una din principalele cauze care fac ca conflictul să tărăganeze și chiar să se intensifice este lipsă de consens la nivel politic atât pe plan intern cât și pe plan internațional. Anume situația politică internă este și cauză principală de ce la nivel internațional, statele implicate nu pot să cadă de accord pentru un front comun. Astăzi în Siria există 5 grupări principale care își doresc controlul parțial sau total al țării: Guvernul lui Bashar Al-Asad, The Islamic State of Iraq and the Levant (ISIL), Rojava (Kurdistanul Sirian), Opoziția Siriană și Gruparea Al-Nusra (Al-Quaeda Levantului). Toate aceste grupări revendică cea mai mare parte a teritoriului Statului Sirian, sau chiar toată țara. De asemenea, fiecare grupare își are cel puțin câțiva susținători puternici. Guvernul Assad este susținut de Iran, Russia, Mișcarea Hezbolah și de circa 12 alte grupări locale. ISIL este susținut de către Brigăzile de Martiri Yarmouk, Gruparea Jaysh-Al Jihad fiind condusă și susținută de către foștii militari a lui Saddam Hussein. Opoziția este susținută de circa 7 grupări locale precum și de SUA și Europa de Vest. Rojava, la rândul ei este susținută de către Kurdistanul Iraqian precum și de către coaliția fondată de SUA: (CJTF–OIR) împotrivă Statului Islamic din Iraq și Levant (ISIL).[4] Turcia se regăsește după atentate din ultimă vreme într-o situație delicată: dușmanul principal nu e doar Bashar Al-Asad ci și ISIL. Din cauza aceasta a și normalizat relațiile politice cu Rusia. Rămâne de văzut care va fi situația după puciul eșuat ... luând în calcul un paradox inexplicabil. Cei doi piloți turci care au doborât avionul rus în noiembrie 2015 sunt deja arestați aparținînd la organizatorii puciului!

Astfel, din punct de vedere politic regiunea este aglomerată de interese diveregente care la rândul lor sunt promovate de state sau actori internaționali care în alte imprejurări ar putea fi toți aliați. Acesta este și specificul și elementul nou în acest conflict – incapacitatea de coagulare a elementului regional cu cel internațional. Dacă la prima vedere reiese că Guvernul Sirian a subcontractat Rusia ca să bombardeze pe pozițiile Opoziției și ale ISIL iar Rojava subcontractează SUA, totuși, dacă ne uităm la capacități operaționale și resurse financiare de care dispun SUA sau Rusia, atunci ne lovim de contrariul: Rojava sau Guvernul Assad sunt Tier 2 și nu Moscova sau Washingtonul. În acest conflict, din punct de vedere politic, nu există lideri sau o oarecare autoritate morală care să fie elementul consolidării a unor strategii precum și a unei tactici eficiente pentru a pune capăt luptelor. Astăzi, acest conflict are ca referințe, dezastrul care îl lasă dupa ei ISIL și incidentele dintre participanți asa cum a fost cel dintre Rusia si Turcia, spre exemplu. [5]

Criza umanitară a refugiaților și a populației baștinașe. In acest conflict nu extistă nici o anumită

legătură, aproape dintre elementele lui, ceea ce este destul de straniu, în special în domeniul umanitar. Acest conflict a generat poate una din cele mai mari crize a refugiaților în ultimele secole determinând circa 4 millioane (UNCHR)[6] de persoane să părăsească țara, marea majoritate alegând Europa ca destinație finală. Pe parcursul anului 2015, Uniunea Europeană a reacționat într-o manieră "cavalerească" acceptând statutul de refugiați pentru toate persoanele care ajungeau "într-un fel" în Spațiul Schengen și se înregistrau, deși avea capacități financiare și logistice limitate, în special in Europa de Est. Dat fiind faptul că la început nu a existat nici un fel de mecanism de a pune la evidență aceste persoane, după cum s-a așteptat, printre refugiați, au pătruns în Europa, pe lângă elemente asociale, și combatanți izolați ISIL care mai în această problemă a făcut sa se nască în interiorul Uniunii să apară divergențe în privința acceptării refugiaților. Exista voci care critică vehement acest plan, în special pe termen lung. In Europa au pătruns câteva generații de catățeni sirieni care vor fi puși în situația să reducă din diferențele civilizationale, de educație sau stil de viață. De amintit faptul că sirienii, care plătesc traficanților o sumă considerabilă de bani, își asumă riscul și dacă ajung în cele din urmă în Europa, sunt persoane cu un grad avansat intelectual. Ei vor dori să-și continue studiile sau să participe activ la viața societății.

(Paradoxul este, de exemplu, că traficul prin Slovacia spre Germania organizează traficanții principali sirieni din Budapesta care încasează de la conaționalii lor 400/500 de EUR pe persoană lăsându-i în mâinile unor șoferi români sau bulgari simpli care deseoeri nici habar n- au ce fac. Șoferii de obicei nu primesc decât banii de motorină și o recompensă derizorie ... Dacă sunt prinși la graniță slovacă, ei plătesc păcatul cu o închisoare de 3 ani în locul traficantului principal sirian din Budapesta...) în stare să se integreze deloc; de amintit faptul că multe persoane din Europa de Est care au mers în Vest pentru o viață sau servici mai bune au fost în aceeași situație. Speranța va lua locul frustrării, iar locul frustrării îl va lua depresia și lipsa de oportunități și astfel, urmările sociale nu vor întârzia să apară.

In ceea ce privește populația care a rămas în Siria, siguranța și nivelul de trai depind de zonă sub a cărei influența este. Dacă este în zona ISIL, execuțiile, măcelarirea pe criteri entice, religioase sau de gen precum și distrugerea valorilor umane, religioase sau arheologice sunt frecvente. In celelalte zone, siguranță personală depinde de relațiile care le au cu celelalte grupări; dacă cetățenii își mențin "neutralitatea" și nu cooperează cu combatanții, asta fiind destul de dificil, atunci supravețuiesc; altminteri sunt ori alungați ori pedepsiți.[7]

Respectarea dreptului internațional. Poate cea mai mai realizare a omenirii dupa sfârșitul Războiului Rece a fost promovarea, implimentarea și supravegherea respectării dreptului internațional și a drepturilor omului. In conflictul sirian dreptul internațional a fost neglijat poate în cel mai urât mod de la codificarea sa modernă. Guvernul sirian a masacrat opoziția dar și populatia civilă; ISIL a măcelărit orice opozant al regimului său anarhic; Turcia, SUA și aliații s-au implicat direct în conflict atât din punct de vedere militar cât și politic și financiar, ignorând orice coordonare a acțiunilor cu alți actori internaționali. Al-Quaeda, folosește Levantul pentru a-și crea un pod de legătură cu operațiunile lor din Africa de Nord, iar kurzii vor fondarea statului Kurdistan în baza teritoriilor locuite de kurzi în Siria, Turcia, Iraq și Iran. Cel mai bine sunt implantați deocamdată în Iraq care îi respectă ca o etnie. Cel mai rău sunt priviți în Turcia din cauza atentatelor comise până acum. În ultimă vreme însă bântuie în Turcia mai mult ISIL decât kurzii.

Drepturile omului, prizonierii de război, precum și neimplicarea în treburile interne ale unui stat suveran, sunt unele din lista de principii a dreptului internalional care nu că au fost încălcate – nu au fost nici cel putin acceptate ca și ca realizări și valori umane. Războiul informațional internațional e dus în primul rând împotrivă regimului Al-Assad. Până acum, în Europa, doar Televiziunea cehă a adus un interview obiectiv cu Al-Assad. (1 decembrie 2015, www.nwoo.org/.../rozhovor-s-basarem-assadem-pokani-ceske-tel....)

Pe bune, în memoria victimelor acestui conflict, ONU și Consiliul de Securitate, are obligația morală și legală de a face demersuri la statele membre, precum și la cele implicate pentru a codifica anumite măsuri viabile pentru a se evita aceste lacune. Atâtă timp cât Consiliul de Securitate ONU nu se va înțelege și nu va propune rezolvarea problemelor internaționale prin prizma anumitor interese meschine proprii ale lor sau aliaților lor, atunci fiecare actor implicat în vreun conflict militar va dilua respectarea dreptului internațional și în cazul unui conflict regional mai întins ca cel din Siria, să ducă chiar la ineficacitatea sistemului ONU și organizatiilior adiacente.[8] Dacă luăm în considerare ultimele conflicte militare care s-au desășurat după încetarea Războiului Rece, toate au avut practic același scop: stilul de viață a unui teritoriu demografic. Fie că e vorbă de menținerea lui sau impunerea unui anumit stil, aceste conflicte au avut următoarea structură piramidală: Stilul de viață care trebuie impus, susținut, sau apărat prin mijloace financiare care sunt folosite la creare de alianțe și forță militară. Siria nu este o excepție în această direcție dar mai degrabă este un exemplu în care anumite resurse financiare, ca spre exemplu cele ale ISIL, sunt create într-un sistem de bunăstare alternativ, neintegrat la nivel internațional, care în cele din urmă susține militar și administrativ teritorile cucerite. Comerțul cu petrolul de contrabandă din Iraq prin Siria, face poate să fie unicul element comun al acestui conflict dintre toți combatanții. ISIL controlează mari rafinerii i puțuri de petrol vânzându-l chiar guvernului sirian de care este

dependent precum și Turciei, fiind un business râvnit pentru mulți cetățeni turci, spre exemplu. SUA, la fel și Rusia, doresc extirparea acestei activități dar sunt îngreunate de faptul că majoritatea cantității de petrol vine din Iraq. La rândul lor, kurzii sunt expuși dat fiind faptul că traficul se desfășoară și pe teritoriul controlat de ei.[9]

O altă perspectivă economică este și transportul de resurse energetice fapt care ar înlesni dezvoltarea economică a Siriei și a întregii regiuni precum și ar asigura o parte a gazului natural, spre exmplu, de care are nevoie Europa.

Pe lângă Iran, Qatarul și Arabia Saudita sunt în lista primelor 10 cele mai bogate țări din lume, cu rezerve confirmate. In situația în care Siria ar fi fost stabilă din punct de vedere politic, ar fi putut fi o alternativă de tranzit al gazului din Qatar sau Arabia Saudită via Iordania și Turcia, ocolind Iraqul cu toate probleme sale de securitate. Astăzi, când Siria este mai instabilă ca Iraqul, acest plan nu-și mai are rostul.[10]

Strategia de securitate a UE vis-à-vis de problema refugiaților.

Dacă pe termen scurt securitatea Uniunii Europene este axată mai mult pe securitatea fizică a cetățenilor și rezidenților săi, atunci pe termen mediu și lung, dacă spațiul comunitar nu va lua măsuri urgente și ferme se va confrunta cu problema securității în ansamblu.

De la fondarea Comunității Economice Europene (1958) și până astăzi procesul de lărgire și integrare a UE nu este finalizat. Este un proces lung, birocratizat și foarte influențat de capacitățile sociale și economice a fiecărei țări în parte. Criza financiară din 2008 a îngreunat acest proces și mail mult și membri noi ai UE care s-au alăturat după anul 2004 au avut cel mai mult de suferit. Salariile, calitatea vieții, sistemul medical și sistemul de învățământ, subsidiile sociale rămân foarte modeste în continuare. Comparându-le cu aceleași instituți din Europa de Vest aceste decalaje uneori reprezintă cca 75%; mai mult, toți membrii UE se confruntă cu o acută criză financiară dintre care Grecia, Irlanda, Spania, Portugalia și Italia sunt cele mai afectate. S-a ajuns la situația că toti membrii sunt nevoiți să contribuie financiar pentru crearea unui fond de stabilitate pentru moneda zonă și moneda Euro.[11]

In această situație, odată cu izbucnirea conflictelor militare, consecințe ale Primăverii Arabe, UE "se trezește" imediat la hotarele sale cu o serie de probleme serioase care necesită o acțiune urgentă.

In ultimii 25 de ani peisajul geopolitic și antropologic, la nivel mondial a suferit schimbări adânci, poate cele mai mari schimbări de la căderea Imperiului Roman. Migrația a atins un nivel record în a doua decadă a acestui secol și din cauza acestui factor. Ipotetic, chiar dacă nu ar fi existat "Primăvara Arabă" sau conflictele militare din Orientul Mijlociu, totuși, pe Mapamond fenomenul migrației ar fi avut o curbă abrupt ascendentă și asta din mai multe considerente. 1. Regresia status-quo-ului cultural din aceste regiuni și eclipsarea "Modului Vivendi" anterior. 2. Revoluția digitală și noile forme de comunicare culturală (rețelele de socializare etc). 3. Schimbările climatice și accesul la produse alimentare de calitate superioară; 4. Calitatea și stilul de viață în schimbare. 5. Securitatea pe termen lung.

UE este o zonă proximă a multor regiuni din Europa, Africa, Orientul Mijlociu și parțial Asia care se confruntă cu grave probleme în aceste direcții și care reprezintă un adevărat "magnet" în special pentru populația tânără din aceste zone. Aici menționăm "Generatia Y" care are un nou still de viață față de "Generația X" spre exemplu.[12] Diferențele reieșite din stilul de viață a acestor două generații pot fi observate mai jos[13]:

Generatia X (1964 - 1980)	Generatia Y (1980 - 2000)
• Preferă poștă sau telefonul ca formă de comunicare • Serviciul sau profesia sunt considerate ca un mijloc de supraveţuire • Preferă sa ceară ajutor în identificarea unei anumite informații • Se concentrează pe rezultat • Familia/viitoare soție este pe primul plan • Obligativitatea serviciului militar (s.m.)	• Preferă mesajele digitale ca formă de comunicare • Preferințele personale legate de stilul de viață sunt considerate ca preferințe iar locul de muncă trebuie să le asigure cu orice preț • Preferă să caute infomații singur • Se concentrează pentru a fi implicat • Prietenii/uniune liberă sunt pe primul plan • Eliminarea treptată a obligativității s.m.

Aceste caracteristici sunt specific (cu excepții de rigoare bine-nțeles) pentru generațiile de tineri din orice colț al lumii care au acces la cele mai de bază descoperiri tehnico-științifice din ultimele decade. (Ultimul calificativ fiind aplicat mai ales SUA și UE.) Astfel, în contextul geopolitic menționat anterior, aceste schimbări de generații au creat "furtună" perfectă pentru migrarea în masă în Europa. Generația Y reprezintă grosul migranților către Europa iar următoarea generație după mărime și mai detaliată și mai discutată.[14]

UE și statele membre au fost prinse în această "învălmășală migrațională" nepregătite. In afară de protejarea granițelor naivă, în primul rând dat fiind faptul că Europa nu are politici clare de dezvoltare economică și socială pentru propria Generație Y. In ultimul deceniul, șomajul în rândul tinerilor europeni a atins recorduri triste. Sistemul social și medical este și el sub o presiune enormă, iar decalajele economice și sociale se simt atât în Estul cât și în Vestul Europei. Mai mult, Europa are sectoare întregi așa ca agricultura, producția alimentară, infrastructura de transport sau energia regenerabilă care nu supraveţuiesc fără dotări bănești ale Comisiei Europene sau scutiri de taxe din partea administrației publice centrale sau locale.Pe de altă parte apare o lipsă uriașă de forțe de muncă în industrie și transporturi internaționale rutiere.

Aceste mecanisme și procese funcționează numai în cazul în care există o puternică coeziune socială, demografică și istorică. Masă de tineri care primesc azil în Europa sunt nevoiți să se adaptaze, pe lângă limbă, cultură sau educație și la noul model economic european care are și o puternică latură socială care la rândul ei își are originea în cultura și istoria continentului. (Partidul social-democrat muncitoresc din Germania din 1869 înființat sub imboldul lui Bismarck (!), guvernul Leon Blum, sindicatele puternice în anii 60 și 70 etc.)

Astăzi însă, Europa nu are nici un plan de scurtă sau lungă durata pentru a integra acei refugiați care au acest statut și sunt într-un fel sau altul la cârca statelor membre ale UE. De fapt problemele UE au început când statele membre au început să permită intrarea în spațul Schengen a refugiaților din Africa de Nord, Siria, Iraq, Iran sau Afghanistan fără să existe un mechanism la nivel comunitar și statutului de refugiat a fost acordat în baza actului de identitate ba chiar în baza declarației... Astfel, în primul trimestru al anului 2016 după aproximativ un an și jumătate de când acest fenomen se dezvoltă, autoritățile Germaniei, țară care a încurajat cel mai mult acest fenomen,au recunoscut că printer acești refugiați, s-a strecurat și un număr considerabil de luptători sau radicali. Acțiunuile lor teroriste inspiră din păcate și adepții locali musulmani integrați: Nice, Muenchen ... Pentru a stopa acest proces dat fiind faptul că UE nu are nici resurse nici un compromis la nivel comunitar în lagătură cu cotele de refugiați, Bruxelles-ul în fine a inițiat un plan cu Turcia pentru a diminua și stopa acest fenomen chiar la granițele cu Siria unde cea mai mare parte de refugiați își încep călătoria pentru o viață mai bună.[15]

Turcia este pregătită să primească refugiații cărora li se va refuza acest statut indiferent de naționalitatea lor. Insă ca să i-intimidize pe refugiați și să reducă fluxul lor, în mod deosebit de sever primește refugiații sirieni uneori recurgând la forță și arme de foc.

In schimb, UE va primi doar acei cetățeni sirieni care au dreptul la azil politic. Turcia, dându-și seama de importanța sa, a înaintat o serie de condiții UE așa ca ridicarea vizei pentru cetățenii turci, accelerarea procesului de integrare europeană și compensatii financiare uriașe în valoare de 20 miliarde EUR. In cele din urmă, Ankara a acceptat suma de 6 miliarde. Astfel, UE, prin intermediul Turciei instaurează un așa-numit „filtru" pentru refugiați sperând că această problemă să fie mai puțin complicată și acută față de anul trecut de exemplu. Deși nu există încă mecanisme clare cum se va proceda și mai departe, în aprilie 2016, deja primul grup de migranți din Grecia, au fost trimiși în Turcia. UE se angajează să primească înapoi, după „proporția de 1 la 1" migranți numai din Siria care au acest drept și pot să-și-l exercite. Reieșind din această înțelegere, nu numărul migranților este important pentru UE, ci profilul migrantului. Cel mai important aspect aici însă este să nu fie implicat în activități criminale și teroriste. Deși teroriștii se manifestă într-un termen scurt sau în cazuri rare în termen mediu, totuși, problemele UE ce țin de securitate se vor manifesta într-un termen lung.

După atentatele teroriste din martie 2016, Președintele Comisiei Europene, Jean-Claude Juncker a declarat că este necesar ca UE să se integreze mai adânc pentru că "Avem nevoie de o alianță pentru energie, piețele de capital, economie, uniune monetară, dar credem că avem nevoie și de o alianță de securitate". Odată cu „Brexitus consommatus est" această dorință devine și mai urgentă.

Reamintim că un an înainte de aceste atentate, în dată de 8 martie 2015, Jean-Claude Juncker, a declarat că Uniunea Europeană ar trebui să-și creeze propria armată ca un instrument pentru apărarea intereselor europene în lume. Nu e o idee nouă, Franța a cerut de mult. Și președintele Finlandei, Sauli Niinistö a sprijinit ideea unei armate europene și – cu puțină surpriză - ideea a fost susținută și de către cancelarul german Angela Merkel. [16]

In dată de 18 noiembrie 2015, Jean-Claude Juncker, a cerut statelor membre înca o dată ca UE să-și creeze propria armata. Două zile mai târziu, Comisarul European pentru Migrație, afaceri interne și cetățenie Dimitris Avramopoulos, a declarat că, după atacurile teroriste de la Paris, este timpul pentru a crea o agenție de informații a Uniunii Europene. Cu toate acestea, potrivit lui Avramopoulos, la sfârșitul lunii noiembrie 2015, doar cinci din cele 28 de state membre ale UE sunt într-adevăr gata pentru un schimb complet de informații

Steagul Uniunii Europene
Sursă foto: http://www.cifn.info/wp-content/uploads/2016/09/Sigla-UE.jpg

secrete.[17]

Din aceste declarații reiese că UE nu are integrate domeniile de interes strategic și nu există tendințe favorabile puternice în acest sens. Bine-înțeles că împotrivă terorismului nu se poate lupta efficient cu o armată clasică dotată cu toate echipamentele necesare de luptă. Și o armată europeană eficientă ar crea cadre calificate care pot conlucra și coopera atât la nivel național și unional cât și la nivelul Alianței Transatlantice. Analizând de mai aproape declarația lui Juncker putem deduce că prioritatea securității europene are mai multe direcții și anume cele menționate mai sus. Neglijarea problemei refugiaților în continuare va crea o disbalanță în spații conexe. Factorul social, cultural și economic sunt componente foarte puternice, influente dar tot atât și invizibile în ceea ce înseamnă schimbări geopolitice de amploare. Dat fiind faptul că UE nu este întru totul integrată plus continuă să se extinde, în viitoarele decenii riscă să se confrunte nu numai cu o deficiență în materie de securitate dar ci și cu deficiență de legitimitate sau status-quo. (Atât mai mult după Brexit reușit.) Argumentele cele mai recente în acest sens sunt, spre exemplu, referendumul care a avut loc în aprilie în Olanda în legătură cu Ucraina. Adică trebuie acceptată sau nu semnarea Acordului de asociere cu Ucraina. Rezultatul: 61% din populație au votat împotrivă acestui Acord. Un alt exemplu grăitor e Brexit cu toate consecințele ale lui. [18]

Aceste exemple sunt semnale clare pentru Bruxelles în ceea ce privește viitorul organizării Uniunii Europene așa cum o cunoaștem noi. După Regatul Unit și Olanda se poate regăsi față de un alt referendum în pofida faptului că sunt două țări cele mai cosmopolite din UE! Cetățenii europeni în bloc încep să fie neîncrezători în securitatea Europei nemaivorbind despre aparatul birocratic greoi din centrală ... Se impun deci schimbări esențiale a status-quo-ului prezent, în special după repetate atacuri teroriste din ultimă vreme, criza migranților deocamdată relativ potolită și Brexit.

Note:

1. Kahana, Ephraim. Suwaed, Muhammad, *Historical Dictionary of Middle Eastern Intelligence,* Scarecrow Press, 13 apr. 2009 ISBN 978- 0810863026 p. xxxi
2. Government Printing Office, *History of the Office of the Secretary of Defense: The formative years, 1947-1950* ISBN 978-0160876400, p. 177
3. Henry A. Kissinger, *Diplomatia*, ALLFA, Bucuresti, 1998, pp. 217 - 304
4. Elliot, Friedland, Who's Who in the Syrian Civil War, Clarion Project, http://www.clarionproject.org/factsheet/whos-who-syrian-war# (accesat in aprilie 2016)
5. Gabriel, Grosu, *The increasing influence of Russia in the Middle East region*, Mediterranean Affairs, February 10th, http://mediterraneanaffairs.com/increasing-influence-russia-middle-east-region/ (accesat in aprilie 2016)
6. *Figures at a Glance 2015*, UNCHR, http://www.unhcr.org/pages/49c3646c11.html (accesat in aprilie 2016)
7. Gambhir, Harleen, *ISIS Global Intelligence Summary, March 1 – May 7, 2015*, (Report), Institute for the Study of War, http://www.understandingwar.org/sites/default/files/ISIS%20INTSUM_Final.pdf (accesat in aprilie 2016)
8. *Intra-Syrian Talks*, UNO Report, http://www.unog.ch/unog/website/news_media.nsf/%28httpPages%29/4d6470dbeaf92917c1257e59004fac2d?OpenDocument (accesat in aprilie 2016)
9. Erika Solomon, Robin KWONG, Steven Bernard, *Inside Isis Inc: The journey of a barrel of oil*, FT, February 29, 2016, http://ig.ft.com/sites/2015/isis-oil/ (accesat in aprilie 2016)

10. Hassan Fadih, Benoit Faucon*, Iraq, Iran, Syria Sign $10 Billion Gas-Pipeline Deal*, Wall Street Journal, July 2011, http://www.wsj.com/articles/SB10001424053111903591104576467631289250392 (accesat in aprilie 2016)
11. Jutta Allmendinger, Ellen von den Driesch, *Social Inequalities in Europe: Facing the challenge,* Discussion Paper, 2014, pp. 39 – 173, https://www.wzb.eu/sites/default/files/u6/p14-005.pdf (accesat in aprilie 2016)
12. *Generation X, Y and Z*, http://methodsandapproches.blogspot.sk/2010/11/generation-x-y-and-z.html (accesat in aprilie 2016)
13. Ibidem, p.1
14. Jones, Chris, Shao, Binghui, *The net generation and digital natives: implications for higher education,* Higher Education Academy, York, 2011, http://oro.open.ac.uk/30014/1/Jones_and_Shao-Final.pdf (accesat in aprilie 2016)
15. Tony Paterson, *Refugee crisis: Thousands are living in cramped conditions in a former German airport waiting to be granted asylum*, 24 March 2016, Independent, http://www.independent.co.uk/news/world/europe/refugee-crisis-thousands-are-living-in-cramped-conditions-in-a-former-german-airport-waiting-to-be-a6950896.html (accesat in aprilie 2016)
16. *Mixed reception for Juncker's EU Army proposal*, Policy Review, March 2016, http://www.policyreview.eu/mixed-reception-for-junckers-eu-army-proposal/ (accesat in aprilie 2016)
17. Andreas Lileheden, *Exchange of secret information after Paris attacks?,* Euranet Plus News Agency, November 25, 2015, http://euranetplus-inside.eu/exchange-of-secret-information-after-paris-attacks/ (accesat in aprilie 2016)
18. Tamara Kobacevic, *Reality Check: How much pressure do EU migrants put on NHS?,* BBC, 15th April 2016, http://www.bbc.com/news/uk-politics-eu-referendum-36058513 (accesat in aprilie 2016)

Bibliography:

Allmendinger Jutta, von den Driesch Ellen, *Social Inequalities in Europe: Facing the challenge,* Discussion Paper, 2014, pp. 39 – 173, https://www.wzb.eu/sites/default/files/u6/p14-005.pdf (accesat in aprilie 2016)

Chris Jones, Binghui Shao, *The net generation and digital natives: implications for higher education,* Higher Education Academy, York, 2011, http://oro.open.ac.uk/30014/1/Jones_and_Shao-Final.pdf (accesat in aprilie 2016)

Fadih Hassan, Faucon Benoit*, Iraq, Iran, Syria Sign $10 Billion Gas-Pipeline Deal*, Wall Street Journal, July 2011, http://www.wsj.com/articles/SB10001424053111903591104576467631289250392 (accesat in aprilie 2016)

Figures at a Glance 2015, UNCHR, http://www.unhcr.org/pages/49c3646c11.html (accesat in aprilie 2016)

Friedland Elliot, *„Who's Who in the Syrian Civil War, Clarion Project,* http://www.clarionproject.org/factsheet/whos-who-syrian-war# (accesat in aprilie 2016)

Generation X, Y and Z, http://methodsandapproches.blogspot.sk/2010/11/generation-x-y-and-z.html (accesat in aprilie 2016)

Government Printing Office, *History of the Office of the Secretary of Defense: The formative years, 1947-1950* ISBN 978-0160876400

Grosu Gabriel, *The increasing influence of Russia in the Middle East region*, Mediterranean Affairs, February 10th, http://mediterraneanaffairs.com/increasing-influence-russia-middle-east-region/ (accesat in aprilie 2016)

Harleen Gambhir, *ISIS Global Intelligence Summary, March 1 – May 7, 2015*, (Report), Institute for the Study of War, http://www.understandingwar.org/sites/default/files/ISIS%20INTSUM_Final.pdf (accesat in aprilie 2016)

Intra-Syrian Talks, UNO Report, http://www.unog.ch/unog/website/news_media.nsf/%28httpPages%29/4d6470dbeaf92917c1257e59004fac2d?OpenDocument (accesat in aprilie 2016)

Interview cu Al-Assad la Televiziunea Cehă (1 decembrie 2015, www.nwoo.org/.../rozhovor-s-basarem-assadem-pokani-ceske-tel....)

Kahana, Ephraim, Suwaed Muhammad, *Historical Dictionary of Middle Eastern Intelligence,* Scarecrow Press, 13 apr. 2009 ISBN 978- 0810863026

Kissinger Henry A., *Diplomatia*, ALLFA, Bucuresti, 1998

Kobacevic Tamara, *Reality Check: How much pressure do EU migrants put on NHS?,* BBC, 15th April 2016, http://www.bbc.com/news/uk-politics-eu-referendum-36058513 (accesat in aprilie 2016)

Lileheden Andreas, *Exchange of secret information after Paris attacks?,* Euranet Plus News Agency, November 25, 2015, http://euranetplus-inside.eu/exchange-of-secret-information-after-paris-attacks/ (accesat in aprilie 2016)

Mixed reception for Juncker's EU Army proposal, Policy Review, March 2016,
http://www.policyreview.eu/mixed-reception-for-junckers-eu-army-proposal/ (accesat in aprilie 2016)

Paterson Tony, *Refugee crisis: Thousands are living in cramped conditions in a former German airport waiting to be granted asylum*, 24 March 2016, Independent, http://www.independent.co.uk/news/world/europe/refugee-crisis-thousands-are-living-in-cramped-conditions-in-a-former-german-airport-waiting-to-be-a6950896.html (accesat in aprilie 2016)

Solomon Erika, Kwong Robin, Bernard Steven, *Inside Isis Inc: The journey of a barrel of oil*, FT, February 29, 2016, http://ig.ft.com/sites/2015/isis-oil/ (accesat in aprilie 2016)